

[Axel Sørensen.]

fra, den store Skattekommission publiceret, at den til Efteraaret vil afgive en Betænkning over de Problemer, den har drøftet, herunder ogsaa Forholdet imellem personlig Beskatning og Beskatning af fast Ejendom, saa vi finder det ogsaa af den Grund rimeligt at se Tiden an. Vi befinder os i ekstraordinære Tider, og man bør gøre Sagen til Genstand for dyberegaaende Undersøgelse, inden man skrider til en Ændring paa dette Omraade. Men som sagt, vi er villige til at overveje Sagen og drøfte den videre i et Udvalg.

Alfred Jensen: Jeg har den Opfattelse, som ogsaa andre Ordførere har givet Udtryk for, at hvis disse Lovforslag gennemføres, vil det betyde vidtgaende Ændringer. Naar det er Tilfældet, bør et saadant Par Lovforslag være grundigt underbygget med oplysende Materiale, men det er ingenlunde Tilfældet. Der findes ingen direkte Bemærkninger til Lovforslagene, og der fandtes intet underbyggende Materiale i Forelæggelsestalen. Der er fremsat nogle Synspunkter og nogle Postulater, men derudover ikke noget, der godtgør, at en saa omfattende Ændring er nødvendig. Ja, ser man paa Lovforslaget og Forelæggelsestalen, saa forekommer det hele en at være et forfærdeligt Hastværksarbejde.

I § 1 i Forslaget til Lov om Ændring i Lov om kommunale Ejendomsskatter staar der i første Linie:

„I Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 om kommunale Ejendomsskatter affattes § 8, Stk. 5, saaledes:“

men i Forelæggelsestalen siges der:

„I førstnævnte Lovforslag foreslaas det, at der til den gældende Lovs § 8 føjes et nyt Stk. 4.“

Det, der skulde staa, er formodentlig, at der føjes et nyt Stk. 5 til, og det skulde formodentlig ogsaa staa i første Linie i § 1. Men det staar der ikke, og det vidner om, hvor hurtigt det er gaaet med Udarbejdelsen. Saa forstaar man ogsaa udmærket, at de Oplysninger, der skulde meddeles som Begrundelse for Lovforslaget, først kommer frem i Dag; men jeg behøver ikke at gøre opmærksom paa — det er allerede gjort af det ærede Medlem Hr. Hauberg og det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen —, at disse Oplysninger heller ikke er fyldestgørende, fordi Ordføreren jo gik helt uden om de Ydelser, som de, der kun betaler personlig Kommuneskat, yder til Amtskommunernes Budgetter. Men naar det er Tilfældet, at man kommer med et

Forslag af saa vidtrækkende Betydning, som er saa daarligt underbygget, er det meget vanskeligt at tage Stilling, og saa har man Lov til at sige med Ministeren, at det kræver en nøjere Overvejelse af den fulde Virkning af en saadan Skatteomlægning for Amtskommunernes Vedkommende.

Vi er absout ikke stemt for en saadan Omlægning, men vi havde ikke noget imod at tage Stilling til Sagen, hvis de nødvendige Oplysninger, som man maatte forvente at Forslagsstillerne havde givet, var fremkommet. Da det imidlertid ikke er Tilfældet, maa vi afvise Forslaget og saa regne med, at der kommer et Tidspunkt, da hele vor Skattelovgivning kommer til Behandling. Det maa vi specielt gøre, da der ikke er fremkommet noget som helst Materiale, som sandsynliggør, at Tilstanden for Amtskommunerne er af en saadan Beskaffenhed, at man hurtigst muligt maa foretage en Ændring.

Hans Hansen (Rørby): Det er et gammelt og meget stort Principspørgsmaal, det foreliggende Lovforslag om personlige Skatter til Amtskommunerne rører ved. Det er rigtigt, som det blev fremhævet af den ærede foregaaende Taler, at der er sket en stor Forøgelse af de Byrder, som Amtskommunerne har til Udgifter til Sygehus- og Skolevæsen og de øvrige Opgaver, som Amtskommunerne nu skal løse.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen omtalte den — som han udtrykte det — simple Retfærdighed det var at ligestille Befolkningen i Henseende til Goder og Forpligtelser. Det lyder for Resten nogenlunde fornuftigt, men det afslører en Brist i det ærede Medlems Opfattelse af Virkningerne af faste Skatter og af personlige Skatter. Dette gamle Spørgsmaal, som blev ført ind i en ny Bane fra 1903, da man gik bort fra Hartkornet og gik over til personlige Skatteforpligtelser i højere Grad og indførte Ejendomsskyldsystemet, var Begyndelsen til en Udvikling, som efterhaanden afløste en hel Række faste Byrder, der hvilede paa Ejendommene som Pligtarbejde, Pligtkørsel, Naturalydelse og mange andre Ting. Tiendeloven var allerede afskaffet, men i fuld Fart gik man bort fra alle de Byrder og Forpligtelser, der hvilede paa Hartkorn, det vil sige paa Jorden, og gik over til Ejendomsskyldsbeskatningen. Efterhaanden førte dette til en praktisk talt ubegrænset Formue- og Indkomstskat, saa længe den kunde holde, indtil man saa udvidede den indirekte Beskatning. Det er i Korthed Historien.

Nu staar vi saa over for et Forsøg af